

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Sz. **Látogatás** ²⁴⁴⁴
C a „Szabadság” strandon

Épül az új bekötőút, nyolcszáz fát ültettek a dolgozók pihenésére

Forrás:

Esti Budapest

Budapest 1952. 7/1

(Idő)

5

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tár:

613.47

Hely:

Szabadság Strand (Dagály)

Idő:

1952

Személy:

Helyszám:

Amikor kilátogattunk a Dagály-utcába, a Szabadság-strandra, éppen vége felé járt a fürdési idő. Egymásután indultak haza a dolgozók — de főleg idősebb asszonyok, férfiak — szedték vigvázva a lábaikat az éles köveken. A strand vezetője, Varnusz Nándor elvtárs elmondta, hogy ez rövidesen megszűnik, mert az Aszfaltozó Vállalat megigérete néhány napon belül az 500 négyzetméter betonösszekötőút építését.

Ahogy végigsétáltunk a füves-virágos pázsit mellett, éppen nagy cementpadokat cipelt Szalai Józsefné, Bisicskovic Illés és Beckné elvtársnő és még sokan mások. A nyolcszáz darab fa is szépen megérett már, lombjaik azonban még nem sok árnyékot adnak a pihenőknek. De a tízennégy vaskeretes faág, amelyet a dolgozók a béketalálkozó ünnepére ajánlottak fel, már készen áll a pihenni vágyók részére. Egyre-másra kérdezik a strandolók: mennyit kell fizetni az ágy használatáért? Varnusz elvtárs mosolyogva válaszol: „Semmit, csak úgy tessék használni, hogy más is pihenhessen rajta.”

A Szabadság-strandon eddig nem lehetett meleg ételt kapni. A KÖZÉRT és a konzervipar most felállítottak egy

csinos, tiszta árusítóhelyet, amelyben készletek kaphatók és ha a vendég kívánja, azonnal felmelegítik, még tányérral is adnak hozzá. Csupán azt kifogásolják, hogy egy embernek túl sok az egész üveg tartalma s jó lenne, ha a konzervgyár fele nagyságú üvegekben is árulna készletet.

Sárosi Györgyné Pesterzsébetről jár már négy év óta a Szabadság-strandra. Még januárban is kint van, annyira szereti a kitűnő gyógyvizet, amely egészségének elengedhetetlenül szükséges. Csupán azt kifogásolja, hogy a strandolók nem ügyelnek eléggé a most már szépen parkirozott főnyere. Vasárnap körülbelül három mázsa cseresznye fogyott el a strand előtti árusítóhelyen s a magokat nagyon sokan szanaszét szórják, s bizony nem kellemes mezítelen lábbal cseresznyemagokon lépkedni, arról nem is beszélve, milyen nagy munkát okoz a fürdő dolgozóinak a magok eltakarítása.

A nap letűnik a Hármashatár-hegy mögött. A „Dagály” lassan kiürül, a nagy medencékben leeresztik a vizet, hogy gondosan lesikálva, új, friss víz várja reggel félhétkor a dolgozókat, akikről mindössze annyit kérnek a fürdő alkalmazottai: ügyeljenek jobban a tisztaságra.